

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De rebus impossibilibus. cap. xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A

UNQVID virere potest scirpus sine humore? aut crescere *Iob. 8.*
carectum sine aqua? Estne nauibus vestigium viæ sine aqua? *9.*
aut aquila volantis ad prædam? Quis collegit ventos in sinu,
& aquas omnes veste compressit? Quis apprehendit extremitates omnes terræ? *28.*

Tria sunt mihi cognitu impossibilia, & quartum penitus *Prou. 30.*
ignoro: Viam aquilæ in cælo, viam colubri super terrâ, viam

B nauis in medio mari, & viam viri in adolescentia.

Nunquid ambulabunt duo pariter, nisi sese cognouerint? Nunquid rugiet leo *Amos. 3.*
in saltu, nisi habuerit prædam? Nunquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo,
nisi aliquid apprehenderit? Nunquid cadet auis in laqueum terræ absque aucupe?
Nunquid auferetur laqueus de terra, antequam quid ceperit? Si clâget tuba in
ciuitate, & populus non expauescet? Si erit malum in ciuitate, quod Deus non fecerit?

Nunquid gloriabitur securis sine eo qui secat in ea? aut exaltabitur serra sine *Esa. 10.*
eo à quo trahitur?

Si potest æthiops mutare pellem suam, aut pardus varietates suas: & vos poteritis *Hier. 13.*
benefacere, cum didiceritis malum.

C Arenam maris, & guttas pluuię, & dies seculi quis numerabit? altitudinem cœli, *Ecli. 1.*
& latitudinem terræ, & profundum abyssi, & sapientiam quis dimensus est?

Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. Nemo potest duobus *Mat. 5. 6.*
dominis seruire. Aut enim vnum odio habebit, & alterum diligit: aut vni adhaerebit,
& alterum contemnet. Non potestis Deo seruire & Mammonæ. Quis vestrum cogitans,
potest adicere ad staturam suam cubitum vnum? Vtrum colligunt ex spinis vvas, aut ex tribulis ficus? *7.*
Non potest arbor bona malos fructus facere, nec arbor mala bonos fructus facere. *10.*
Non est discipulus supra magistrum, neque seruus supra dominum suum.

Nihil est opertum, quod non reueletur, neque absconditum, quod non sciatur, *Luc. 12.*
& in apertum veniat.

D Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali? Non *Mat. 12. 13.*
est Propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua. Quam difficile is, *19.*
qui diues est, intrabit in regnum cœlorum. Iterum dico vobis: facilius est camelum
transire per foramen acus, quam diuitem intrare in regnum Dei. Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia sunt possibilia.

Deum nemo vidit vnquam. Dixit Iesus Nicodemo: Nisi quis natus fuerit *Io. 1. 3.*
denuò, non potest videre regnum Dei. Dixit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? An potest iteratò introire in ventrem matris sue, & nasci? Respondit Iesus: Amen amen dico tibi, Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu, non potest introire in regnum Dei.

E Oportet animam affectibus quidem imperare, Deo autem seruire. Neque enim fieri potest, *ac Deum*
vt ipsa simul & peccatum & Deum pro rege habeat. Verum necesse est, vt vitium *pro rege*
quidem sub potestatem redigat, Domino autem omnium sese subiciat. *habere nemo potest.*

Fieri nequit, vt nos diuinæ gratiæ capaces simus, nisi prius contractas à vicio perturbationes, *Capax diuina gratiæ esse nequit, qui*
quibus animi nostri occupati sunt, eiecerimus. Nam nec vasculum, quod factor quidam ante inuasit, unguenti infusionem capere potest, nisi prius elutum fuerit.

Impossibile est bonum capessere, nisi prius à malo abscesseris atque emerferis. *quis, qui*
Quemadmodum nemo, quantumuis properet, umbram suam transgredi potest (quippe *animi per-*
quæ tantum semper anteuertat, quantum comprehenditur) nec visus ad ea, quæ in aspectu *turbatio-*
cadunt, citra intermedium splendorem & aërem accedere, nec denique pisces sublatis aquis *nes non co-*
natæ: sic etiam fieri non potest, vt qui in corpore versantur, citra rerum corporearum ad- *primit.*
Simile.

D. IOANNIS DAMASCENI

miniculum ea complectantur, quæ sub intelligentiam cadunt.

Fieri non potest, ut mundi amor, & charitas erga Deum unà existant: quemadmodum nec fieri potest, ut lux & tenebræ unà sint.

DE SANCTIS, ET IIS QUI OB EA
qua agunt, beati prædicantur. CAP. XXXI.

Leuit.
Deut. 33.

Psal. 7.
67. 83.

93.
105.

111.
118.

145.

Prou. 3.

Zach. 2.

Esa. 30.

Hiere. 17.

Baruc. 4.

Eccli. 14.
25.

Mat. 5.

Io. 20.
Luc. 11.

12°

Rom. 14.
Heb. 11.

SANCTIS metuetis. Beatus es Israël. Quis populus tui similis, qui saluaris in Domino?

Beatus homo, quem corripuit Dominus.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit. Mirabilis Deus in sanctis suis. Beati qui habitant in domo tua, Domine: in secula seculorum laudabunt te. Beatus homo, quem tu erudieris Domine: & de

lege tua docueris eum. Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore. Beatus vir, qui timet Dominum: in mandatis eius volet nimis.

Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini. Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum. Beatus, cuius Deus Jacob adiutor eius: spes eius in Domino Deo ipsius.

Consilium sanctorum prudentia. Beatus vir, qui inuenit sapientiam, & qui affluit prudentia. Pretiosior est enim lapidibus pretiosis. Manus electorum facile vincet. Perfectio piorum deducet eos. Beatus qui miseretur pauperum. H

Qui tangit vos, tangit pupillam oculi sui.

Beati omnes, qui manent in ipso. Beatus qui continet manus suas, ne faciat iniusta.

Erit anima sanctorum tanquam arbor fructuosa.

Beati sumus, Israël: quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis.

Beatus qui non est lapsus in ore suo. Beatus quem non reprehendit cor suum. Nouem insuspabilia cordis beatificauit, & decimum dicam in lingua. Homo qui iucundatur in filiis, viuens & videns subuersionem inimicorum. Beatus qui habitat cum muliere senesata: & qui lingua sua non est lapsus, & qui non seruiuit indignis se. Beatus qui inuenit amicum verum, & qui enarrat iustitiam auri audienti. Quam magnus qui inuenit sapientiam & scientiam! sed non est I super timentem Dominum.

Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cælorum. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Beati pacifici: quoniam ipsi filij Dei vocabuntur. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum cælorum. Beati eritis, cum vos oderint homines, & exprobrauerint, & persecuti fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me. Gaudete & exultate: quia merces vestra copiosa est in cælis.

Beati qui non viderunt, & crediderunt.

Et factum est, cum hæc diceret, eleuans vocem suam quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ suxisti. At ille dixit: Quinimò: Beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. Beati sunt serui illi, quos, cum venerit Dominus, inuenerit vigilantes. Amen amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt serui illi.

Beatus qui non iudicat seipsum in eo quod probat.

Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis repromissionibus, sed à longè eas aspicientes & salutantes, & cõfidentes, quia peregrini & hospites sunt super terram.